

THE INTERNATIONAL
Schiller Institute

* newparadigm.schillerinstitute.com *

* si@schillerinstitut.dk * www.schillerinstitut.dk *

Det britiske Imperium er nu totalt afsløret; Det må knuses!

Vært Harley Schlanger: Velkommen til denne uges webcast med Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche.

Der har time for time været nogle ekstraordinære, hastige udviklinger, og det bekræfter, hvad vi har sagt på dette program i mange uger, nemlig, at imperiegeopolitikerne ikke opgiver deres system uden voldsom kamp. Ikke overraskende ser vi nu komme ud i det åbne og i centrum for denne kamp, kræfter i Det forenede Kongerige, der har optrappet kampen mod Rusland med denne affære, hvor de beskylder russerne for at forgifte en tidligere russisk agent, Sergei Skripal. Hvad er seneste nyt om dette?

Helga Zepp-LaRouche: Det karakteriseres korrekt af den tidligere britiske ambassadør til Usbekistan, Craig Murray, som, at dette er endnu et forsøg på det her med, at man har masseødelæggelsesvåben i Irak, hvor man denne gang beskylder Putin personligt for at stå bag dette mordforsøg på Skripal og hans datter.

Dette er en fuldstændig utrolig historie, for hr. Murray siger også, at en vis dr. Robin Black fra forskningslaboratoriet i Porton Down sagde, at det ikke engang er bevist, at denne giftgas Novichok nogensinde har eksisteret. Følgelig har OPCW ikke medtaget det på listen over forbudte stoffer, for de har aldrig set det; det er aldrig blevet undersøgt, og de har det ikke. Hvis briterne derfor øjeblikkeligt siger, at vi har sikre beviser på, at dette kommer fra Rusland, og at det er dette stof, når de ikke har noget at sammenligne det med – det er virkelig en utrolig historie og, som russerne siger, det er en utrolig provokation.

Når man kører en sådan operation, er spørgsmålet selvfølgelig, hvad er formålet med det?

Udenrigsminister Lavrov sagde omgående, at der ikke er noget i det. Udenrigsministeriets talskvinde Maria Zakharova sagde omgående, at dette er en sindssyg beskyldning; der er absolut intet bevis. Briterne gav Rusland et ultimatum og gav dem én dag til at forklare, hvordan dette stof

Helga Zepp-LaRouche

i Nyt Paradigme Webcast, 15. marts, 2018.

<https://www.youtube.com/watch?v=ecoYSyypvB4>

kom fra Rusland og ind i Storbritannien. Reglerne i den Organisation for forbud mod kemiske våben (OPCW), siger, at, hvis der opstår en sådan sag, så har det anklagede land 10 dage, og i dette tidsrum må prøverne overgives, så de kan undersøges. Intet af dette blev gjort.

Så det er en fuldstændig usædvanlig adfærdskodeks, og jeg mener, det lugter langt væk.

Schlanger: En del af baggrunden for dette er, at May-regeringen har store vanskeligheder i Storbritannien. Hun har ikke ligefrem været stabil. Af samme grund er britisk efterretning nu i søgelyset pga. den rolle, den har spillet via Christopher Steele og Steele-dossieret, i at arrangere Russiagate. Så det er ikke overraskende, at det er May, der netop nu kommer med dette.

Zepp-LaRouche: Når man hører navnet »Christopher Steele«, bør folk huske, at Husets Efterretningskomite netop, efter et års efterforskning, har sagt, at der absolut ikke findes nogen beviser for aftalt spil mellem Trump og Rusland. Husk, at dette udelukkende var baseret på Steele-dossieret.

Så det faktum, at Christopher Steele nu dukker op på en meget fremtrædende plads i dette angivelige giftnagreb, er virkelig utroligt.

Skripal, der gik over til den anden side i 1995 – han var en russisk militæretterretningsagent, og han blev overtalt af Pablo Miller, en MI6-agent, tilsyneladende i 1995. Hele denne operation for at overtale Skripal til at blive britisk dobbeltagent blev tilsyneladende koordineret af Christopher Steele, der i denne periode var chef for MI6's russiske operationer. Steele var også leder af den såkaldte Litvinenko-affære, der har nøjagtig samme profil som den aktuelle sag. Steele forlod MI6 i 2009 – altså, »forlod« i gåseøjne, for det er et stort spørgsmål, om han virkelig forlod MI6, eller om det blot blev outsourcet til et såkaldt privat sikkerhedsfirma ved navn »Orbis Business Intelligence«, hvis hovedopgave lige siden har været at fabrikere såkaldt bevis for russiske operationer – grundlæggende set, beskyldninger mod Rusland. Én af de operationer, de kørte, var den såkaldte Operation Char-

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.); Anne Stjernstrøm * KONTAKT OS:

Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg C, tlf.: 35 43 00 33 * Eget tryk * Støt Schiller Instituttets arbejde:

Medlemskab: 1 år: 500 kr., 3 mdr. Intro: 100 kr. * Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

lemagne, der hævdede at bevise den russiske indblanding i valgene i Storbritannien, i Frankrig, i Tyskland, i Italien; russisk finansiering af Le Pen, Berlusconi, AfD [i Tyskland]; angivelige russiske operationer for at ødelægge den Europæiske Union; og selvfølgelig var Orbis også det sted, hvor Steele-dossieret blev fremstillet. Og det er ingen overraskelse, at Pablo Miller også har arbejdet for Orbis.

Husk, at der var mange artikler fremme, som viste, at Christopher Steele ikke bare var en skør hat, der fremstillede dette utroligt beskudte dossier om Trump, men at forfatteren Peter van Buren i *American Conservative* havde en artikel, som jeg vil tilråde alle at læse igen, og hvor han beskriver, hvor sofistikeret en efterretningsoperation, Christopher Steele ledede, ikke kun ved at fremstille dette dossier, hvor Skripal for øvrigt kan have været en af de kilder, han brugte; men dernæst, at han også skabte de såkaldte »sekundære beviser«, som var hans egne interviews med medierne, og så dernæst at bekræfte det over for FISA som et uafhængigt bevis til fordel for det oprindelige dossier.

Denne artikel af Peter van Buren beskriver, meget effektivt, at hele dette Ruslands-dossier er en meget sofistikeret efterretningsoperation. [Christopher Steele: The Real Foreign Influence in the 2016 Election? <http://www.theamericanconservative.com/articles/christopher-steele-the-real-foreign-influence-in-the-2016-election/>]

Jeg finder dette utroligt, for det faktum, at de vestlige regeringer – den tyske, franske og også amerikanske regering – omgående bakker op om den britiske position, når der er alle disse spørgsmålstejn, der hænger, og jeg tror ikke, dette er enden på historien. At fr. May gjorde dette, mindede mig om James Bond-film. For nogle mennesker har set mindst en eller to af disse film, og I husker, der er denne person »M«, som i flere af filmene blev spillet af Judy Dench, og som var James Bonds boss. Så jeg er sikker på, fr. May har set en film for meget af disse film, og hun tror sandsynligvis, hun er »M«, ikke i en James Bond-film, men i det virkelige liv, som er i stand til at orkestrere det scenario, der sluttelig kunne lede til NATO's artikel 5.

Det her er ingen leg; men jeg mener, det virkelig er sådan noget James Bond-halløj. Hvis I nogensinde igen ser en James Bond-film; jeg mener, hvad er det, de laver? De er terrorister! De bryder loven, de kører biler ind i folkemængder, de skyder vildt om sig, og det er selvfølgelig alt sammen britisk efterretningsvæsens fantasiland. Folk bør virkelig kaste endnu et blik på det her og indlede en efterforskning af, hvad dette britiske, aftalte spil er, i Trump-sagen og nu, i Skripal-sagen.

Schlanger: Nogle mennesker bringer det punkt på bane, hvordan det kan være, at Trump, der selv er et mål for britisk efterretning, og som ved, briterne har løjet om ham, hvorfor skulle han så tilslutte sig en erklæring med Merkel og Macron, der kommer fra britisk efterretning, som han ved, er korrupt og umoralsk og en flok løgnere?

Et andet aspekt af dette er mediesiden af sagen, og du nævnte Litvinenko-sagen. Der er en britisk forfatter, reporter på *Guardian*, ved navn Luke Harding, som skrev

den såkaldte officielle bog om Litvinenko-sagen og gav Putin skylden. Han har skrevet en bog om Rusland med titlen *The Mafia State*. Han har også for nylig skrevet en bog med titlen *Collusion* [*Collusion: Secret Meetings, Dirty Money and How Russia Helped Donald Trump Win*], og som er et totalt forsvar for Christopher Steele.

Så man ser dette ene, samme netværk, der nu deployeres mod USA og Rusland. Midt i det hele var der, i det mindste i Storbritannien, en nogenlunde sund respons: den kom fra [Labour-partiets leder] Jeremy Corbyn. Har du hans kommentarer, Helga?

Zepp-LaRouche: Ja, han holdt en tale i Underhuset, hvor han absolut advarede imod dette og krævede bevis og sagde, at relationen med Rusland absolut må oprettholdes.

Det, du netop sagde om Trump – før han tilsluttede sig denne erklæring med Macron og Merkel, sagde *Guardian* i går, at han var modstræbende over for at gøre det, for Trump ved meget vel, at det var britisk efterretning, der i næsten to år har stået bag Russiagate. Så jeg kan kun tro, at Trump er overvældet, at han er omringet af en flok hyæner, der kommer fra de neokonservatives hjørne og Wall Street, og at han ikke har den form for team samlet, der kan gøre det – det er en ny facet af at lukke Trump inde i en kasse, at få ham ind i det anti-russiske hjørne, og det er en meget farlig situation.

Men jeg finder det absolut skandaløst, at Merkel og Macron, der ikke er under et sådant angreb, omgående tager briternes side. Det bør virkelig give alle deres vælgere og borgere stof til eftertanke om, hvorvidt disse personer er med til at forberede det, man kun kan beskrive som et førkrigs-scenarie.

Schlanger: Et andet eksempel på dette førkrigs-scenarie er det, der sker i Syrien, hvor vi har Nikki Haley og Tillerson, der offentligt siger, at russerne har skylden for anvendelsen af de såkaldte kemiske angreb i Syrien på trods af, at der, ligesom i Skripal-sagen, ikke er noget bevis for, at Assad brugte kemiske våben.

Jeg formoder, du ser hele denne operation i Syrien som en tilspidsning af denne samme anti-russiske satsning?

Zepp-LaRouche: Nikki Haley – jeg bliver ved med at tænke, at her har vi en bestemt type amerikansk kvinde – Condoleezza Rice, Susan Rice, Samantha Power og nu, Nikke Haley – de er alle sammen den samme type skabninger. Det er virkelig uheldigt, at Amerika bliver repræsenteret af sådanne kvinder, især i FN.

Hvorom alting er, så truede Haley med et amerikansk angreb mod Damaskus, hvilket er ret vildt, og den russiske generalstabschef, general Valery Gerasimov, sagde omgående, at, hvis blot én russisk soldats liv var truet, ville Rusland træffe absolutte, passende modforholdsregler.

Så også her står vi på randen af en optrapning. Det har selvfølgelig alt sammen at gøre med det faktum, at det Nye Paradigme er ved at vinde, og det gamle paradigme er splintret. Den nye, strategiske virkelighed kommer fra den Nye Silkevej, der konstant ekspanderer og progressivt går fremad og nu omfatter flere end 140 lande, som

[udenrigsminister] Wang Yi sagde i en pressekonference i Beijing.

Dynamikken med den Nye Silkevej – og undervurder ikke virkningen af præsident Putins tale 1. marts, hvor han annoncerede disse nye våbensystemer, Mach-20-raketten, der ikke følger en ballistisk bane, men er særdeles manøvreedygtig og derfor kan udmanøvrere USA's ABM-systemer; og ligeledes gøre mange af de amerikanske tropper, der flyttes til Rusland, forældede – har skabt en ny, strategisk virkelighed, og jeg mener, at denne britiske operation og optrængen i Syrien er bagtroppens på forhånd tabte kampe i et system, der tydeligvis er ved at gå ned.

Midt i alt dette har Trump fyret Tillerson og bringer CIA-direktør Pompeo ind. Har du en analyse af dette?

Zepp-LaRouche: Jeg ved ikke med Pompeo. Jeg har netop læst en artikel om, at han har en karriere, der i høj grad er sponsoreret af Koch-brødrene. Vi må se, hvordan det udfolder sig, om han arbejder sammen med Trump eller ej. Problemet var, at Tillerson tydeligvis ikke gjorde, og at spændingen mellem Tillerson og Trump i den seneste tid er vokset over spørgsmål omkring Nordkorea; over holdningen i Syrien, hvor længe skal de amerikanske tropper blive i Syrien, hvor Trump havde sagt, de har kun én opgave, og det er at besejre ISIS og så rejse hjem, alt imens Tillerson sagde, nej, vi skal blive dér i lang tid. Tillerson bakkede selvfølgelig omgående, uden tøven, May op med hendes anklager mod Rusland, og jeg mener, at et af de virkelig afslørende tegn på, at Tillerson havde bevæget sig nærmere til de neokonservative i den seneste tid, var, at han under sit nylige Afrika-besøg sagde til alle afrikanske lande, han besøgte, at de skulle passe på mht. Kina; vær forsigtig, arbejd ikke sammen med Kina. Det er selvfølgelig ikke velkomment i Afrika, for afrikanerne har klart set, hvem, der er deres venner, og hvem, der investerer, og hvem, der forbedrer deres livsvilkår, og hvem, der ikke gør.

Dette byggedes alt sammen op, så Trump afskedigede Tillerson, og det tror jeg ikke, der er grund til at være ked af.

Schlanger: Så har vi de interessante bemærkninger fra forsvarsminister Mattis i Afghanistan: Én af de ting, Trump lovede som kandidat, er, at han ville afslutte krigen i Afghanistan, og at USA ikke ville engagere sig i disse praksisser. Det ser ud til, at Mattis fremlægger det, man måske kunne kalde den originale Trump-doktrin.

Zepp-LaRouche: Dette er et klart skifte væk fra de seneste 16 års amerikanske politik mht. Afghanistan, som alle ved, ikke førte til nogen stabilisering af dette land, så jeg mener, at ideen om, at man kan få en form for forsoning mellem regeringen og Taliban, er et skridt i den rigtige retning. Så har man selvfølgelig et presserende behov for den økonomiske genopbygning af Afghanistan, som præsident Ghani allerede har anmodet Kina, Rusland, Indien og andre lande om hjælp til; og det kan kun gøres ved, at den Nye Silkevej forlænges ind i Afghanistan.

Forsoning mellem regeringen og Taliban er også det, som russerne og iranerne i lang tid har krævet, så jeg mener, det er et af de brændpunkter, hvor noget synes at bevæge sig i den rigtige retning.

Schlanger: Det andet brændpunkt, hvor tingene synes at gå fremad, er, mere overraskende, Nordkorea, hvor det står klart, at der er en samordnet indsats fra Ruslands, Kinas og USA's side, og muligvis også Japans og Sydkoreas, mod en løsning dér. Dette går igen *imod* det, de fleste mennesker tænker, for de fleste mennesker siger, »Trump var ved at starte en krig dér«. Men det går ret hurtigt fremad, gør det ikke?

Zepp-LaRouche: Jo. Man kan virkelig se, hvem, der er krigsmagerne, og hvem de mennesker er, der virkelig håber, at disse konflikter kan overvindes gennem diplomati og forhandling. Alle Demokraterne og de fleste af de gængse medier var totalt sindssyge og angreb det og sagde, det kan aldrig fungere, og det er en stor fejl fra Trumps side. Men så har man Demokrater som Bill Richardson og tidligere præsident Jimmy Carter, der sagde, det absolut var det rigtige at gøre; det er en god ting at forsøge at løse dette gennem forhandlinger. Folk afslører sig selv i disse dage på utrolige måder.

Schlanger: [Otteogtres medlemmer af Obama-administrationen] har dannet noget, de kalder National Security Action – NSA, ironisk nok – og som omfatter folk som Susan Rice, Samantha Power, en masse af de gamle Clinton/Obama-netværk. De underskrev en erklæring, som grundlæggende set er en krigserklæring mod Trump, for de siger, at Trump ikke går ind for krig mod Rusland og Kina! Hvordan ser verden på sådan noget?

Zepp-LaRouche: Dette dokument er igen meget nyttigt læsestof for enhver, der stadig har en eller anden form for nostalgi omkring Obama, både i USA og også i Europa.¹ For, først og fremmest, så tager de åbenlyst fejl. Dette dokument blev selvfølgelig skrevet og udgivet umiddelbart før gennembruddet mht. Koreahalvøen fandt sted, så de er helt ved siden af på dette punkt. Men deres offentlige krav om konfrontation med Rusland og Kina bør virkelig være en lektion for enhver, der interesserer sig for verdensfred: Hvem udgør krigspartiet? Det er afgjort disse Demokrater fra Obama/Hillary Clinton-perioden. Folk bør virkelig tænke over det: Vil de have Tredje Verdenskrig? Jeg mener, dette er virkelig slemt, og folk bør virkelig tænke om igen – Trumps politik er selvfølgelig meget problematisk på mange punkter, og han har selvfølgelig en meget hård tid, hvor han er under konstant angreb fra disse putsch-folks side hele tiden, men folk bør tænke over det.

Schlanger: Før vi slutter, vil jeg give dig chancen for at sige noget om det, der synes at være den næste fase af soap-operaen her i Berlin, hvor Merkelregeringen netop er blevet dannet; hun har nu en fjerde embedsperiode, og alligevel leder de stadig efter noget, som de rent faktisk vil gøre.

Zepp-LaRouche: Jeg har aldrig set så triste artikler i forbindelse med en ny regering. Selv konservative aviser som *Die Welt* siger, at dette er »italienske forhold«, befolkningen er fuldstændig frustreret over denne politiske klasse, de skifter mening hele tiden. Så det er virkelig en forfærdelig start. Merkel fik kun 364 stemmer af de 399 stemmer i den såkaldte »Store koalition«, som ikke læn-

¹ <http://schillerinstitut.dk/si/?p=24114>

gere er så stor. De udgør kun lige et flertal, fordi alle tre partier tabte stort [i september-valget til Forbundsdagen].

Men det største problem er, at de ikke har nogen positive ideer! De har absolut ingen vision for fremtiden, de ønsker at fortsætte med alle deres rådne politikker, såsom, at [den nye finansminister] Olaf Scholz allerede går ind for at beholde sin forgænger Schäubles politik med det »sorte nul« [på budgettets bundlinje]. Jens Spahn er sundhedsminister og kommer fra den farmaceutiske industri og er allerede kommet ud med utrolige udtalelser om fattige mennesker i Tyskland, som har fremprovokeret en bølge af angreb. Men det reflekterer alt sammen, at de absolut ingen ideer har, og der er skidt for Tyskland. Det tyske folk fortjener klart en bedre regering end det, men de lærer tydeligvis ikke lektionen hurtigt nok.

Men dette gør blot vores organisations opgave så meget desto klarere, nemlig, at vi må intervenere med en klar vision; Tyskland bør tilslutte sig den Nye Silkevej. Vi bør gøre noget for at forhindre den overhængende fare for et nyt finanskrak ved at gennemføre Glass/Steagall-bankopdeling; ved at vende tilbage til de økonomiske politikker med Kreditanstalt für Wiederaufbau (kreditanstalt for genopbygning) i tiden efter krigen, og som var baseret på Franklin D. Roosevelts Reconstruction Finance Corp. Så vi har en tradition i Tyskland for en anstændig kreditpolitik, men intet af den slags kommer fra denne regering, og derfor er vi ekstremt nødvendige i Tyskland; men også i andre europæiske lande, for Damoklessværdet med et nyt finanskrak hænger over verden.

Vi har netop talt med nogle insiders, der sagde, at, ud over de \$700 billion officielt indrømmede derivatkontrakter, som Den internationale Betalingsbank (BIS) har indrømmet, er der \$570 billion i derivater-over-disken, og det er naturligvis en krudttønne, der kunne gå helt galt, hvad øjeblik, det skal være.

Så jeg vil appellere til jer, vore seere, til absolut at tage kontakt med os og blive aktive, hjælpe os med at sprede ideen om Glass-Steagall, organiseringen af de Fire Love, min mand foreslog allerede i 2014; og ligeledes at diskutere behovet for at gå med i det Nye Paradigme og absolut ophøre med at tænke i geopolitiske termer. I begyndelsen af året sagde jeg, *vi må overvinde geopolitik*, for i en tid med atomvåben, hverken bør eller kan en konflikt løses gennem militære midler. Hvis man ikke forfølger dette på randen af Tredje Verdenskrig – og det, der kommer fra briterne lige nu, er kun nyttigt i én forstand: det gør den rolle, briterne spiller, absolut klar. De har hele tiden gjort det, men nu er det mere ude i det åbne end nogensinde før. Så vi bør virkelig sætte ind for at afslutte Det britiske Imperium og erstatte det med et Nyt Paradigme, med et nyt regelsæt for internationale relationer blandt nationer, baseret på suveræniteten, respekt for den andens samfundssystem, for menneskehedens fælles mål; og jeg mener, denne debat er absolut presserende nødvendig.

Schlanger: Som vi har påpeget under hele denne diskussion, så er briterne nu totalt afsløret.

Jeg vil gerne slutte af med at stille dig et spørgsmål, som du netop besvarede, men jeg mener, det er værd at gentage det. For dette er en næsten overvældende situati-

on – der sker så meget, der er så meget at holde styr på, og medierne forsøger selvfølgelig at demoralisere folk, at overbevise dem om, at der intet er at gøre. Hvilket råd ville du give en person, der ønsker at deltage i den debat, du opfordrer til? Hvordan skal de tænke om sig selv i dette historiske øjeblik?

Zepp-LaRouche: Der er mange spørgsmål, vi bør diskutere, og mange ting, vi bør gøre, for det image, folk har af Vesten, er virkelig noget, folk bør tænke over. Hvordan kan det være, at det kommunistiske Kina, som er et socialistisk land, baseret på socialisme med kinesiske karaktertræk, som de siger – hvorfor klarer dette land sig så meget bedre end Vesten? Det bør give stof til eftertanke. Hvad er der i vejen med den neoliberale metode, et system, der forårsager svælg mellem rig og fattig at blive større hele tiden? I alle europæiske lande, og dette reflekteredes også i valget af Trump, væmmes mange mennesker fuldstændig ved den politiske klasse, med klassen af direktører, med bankfolk, med akademikere, og føler sig ikke længere repræsenteret af disse institutioner, hvilket er meget farligt, for i Europas tilfælde giver det grund til, at der vokser nogle virkelig meget farlige, eller i det mindste problematiske, partier og organisationer frem.

Så, manglen på fornuft afføder monstre, som Goya så klart påpegede i sine tegninger.

Folk bør begynde at blive aktive, for man kan ikke sidde passivt i et paradigmeskifte som det, vi oplever på dette tidspunkt. Bliv aktiv, kontakt os, Schiller Institutet. Invitér nogle af jeres venner og naboer, diskutér det spørgsmål, vi rejser her. I kan invitere medlemmer af Schiller Institutet til at ringe til jer, til at arrangere foredrag. I bør absolut begynde at studere alle disse spørgsmål i dybden – lad være med blot at tro på det, den daglige avis prøver at bilde jer ind, men forsøg at udvikle en selvstændig tankegang og forstå, hvad det er, Rusland virkelig gør? Er Putin den dæmon, de vestlige medier gør ham til, eller er den russiske politik noget helt andet? Er den russiske historie noget helt andet, end I tror? Er Kina måske helt anderledes?

Men fald ikke for den form for fordomme, som er tilberedt på forhånd for jer af de gængse medier hver dag, og jeg mener, tiden virkelig er inde til, at alle bør kræve af sig selv, at de bliver uafhængigt tænkende mennesker, at de har uafhængig viden, at de er i stand til selv at vurdere, at søge sandheden og blive politisk aktive. Det er det eneste råd, jeg kan give jer.

Schlanger: Det er et ret godt råd, og jeg håber, folk tager det til sig.

Tak for at være med os i denne uge, Helga, og vi er tilbage i næste uge.

Zepp-LaRouche: Ja. Farvel så længe.